

Nr. 1

Octombrie

2021

Revista Colegiului Național „Dragoș-Vodă”

Sighetu Marmației

Serie Nouă

Cuprins

<i>Editorial</i>	1
<i>La preluarea ștafetei</i>	2
<i>Cum să iei 10 la Bac</i>	3
<i>O altfel de școală</i>	4
<i>Înfloresc bobocii!</i>	5
<i>Robotica în „Dragoș Vodă”-Tech-X</i>	6
<i>Noutățile bibliotecii</i>	8
<i>Voluntariatul în CNDV</i>	9
<i>Știri (ne)știute</i>	12
<i>CNDV descoperă talente</i>	16
<i>Din istoria Sighetului</i>	17
<i>Moda în CNDV</i>	18
<i>Despre „membrele” CNDV-ului</i>	19
<i>Din creațiile CNDV-iștilor</i>	19
<i>CNDV-iștii... „turmentați”</i>	24

IG: @revista.axa

email: axa@cndv.ro

Editorial

Un nou început se întrezărește între peretii încărcați de povești nespuse, în curtea din nou plină de tineri ale căror emoții se pot citi doar din priviri. Un nou început, în care avem șansa să spunem, cu glas tare și răspicat, povestea noastră. Să o impregnăm mai adânc decât lemnul băncilor o poate ține minte. Acum e momentul să scriem povestea noastră aşa cum ne dorim noi și să ne asigurăm că, până și peste 100 de ani, cineva o va citi. Căci asta facem la Colegiul Național „Dragoș-Vodă” - scriem povești. An de an. Zi de zi.

Asta am decis să fac și eu la ceas inaugural. În locul unui mesaj ceremonial în care laud liceul nostru, pe profesori, pe elevi, pe cățel și pe purcel, am să vă spun Povestea Elevului Anonim. Stați liniștiți, nu începe cu A fost odată, și nici nu va trebui să identificați trăsăturile basmului cult, ca în Povestea lui Harap Alb – aviz celor de clasa a 10-a.

A intrat pe porțile liceului cu mult curaj, crezând că ține lumea în palmă. Nu-i putea suferi pe elevii timizi care au venit la deschiderea anului școlar cu mămica de mâna. Nici pe cei ce făceau naveta și erau nevoiți să se trezească la 5:30 pentru a prinde autobusul. Deși venise la Dragoș, nu voia decât să se distreze – asta își dorea de la 13 ani, când participase la prima cabană – iar acum nimeni nu îl putea opri. De dragul distracției, nu s-a obosit să-și învețe prima lecție la fizică (ori poate era română, biologie sau matematică). Faptul că profesorul îl va chema la răspuns și îi va trece un 2 în catalog părea de neimaginat. Dar inevitabilul s-a produs, iar acum părinții nu-i mai cumpără ultimul iPhone ieșit pe

piață. Ce-i pasă lui de telefon, totuși, când el are un Bal al Bobocilor unde vrea să cucerească multe inimi... sau măcar să ajungă Regele Balului...

Dacă după bal, o prietenă nu l-ar fi chemat să se înscrie în clubul de robotică (ori poate la olimpiada de engleză sau în echipa de baschet), Elevul nostru Anonim nu ar fi fost personajul principal al acestei povești. Ar fi putut rămâne la stadiul de heartbreaker, dar a îndrăznit să-și dorească mai mult. A învățat să lucreze în echipă, să iasă din zona de confort și să lege prietenii care durează o viață. A reușit să facă o schimbare în micul lui univers care-l înconjoară, și a ajuns să fie admirat de cei din jur. Și-a găsit modele demne de urmat, care chiar dacă au părăsit prematur lumea aceasta, precum domnul director Vasile Mih, continuă să-l motiveze să nu renunțe niciodată. Să nu se opreasă niciodată din a fi el însuși. Să scrie în fiecare zi un mic capitol din povestea vieții sale, căci noi suntem trecători, dar poveștile noastre trăiesc veșnic.

Cam atât despre Elevul care acum nu mai este Anonim, pe care îl putem identifica acum pe holurile liceului, pe terenul de baschet sau în fiecare sală de clasă. Asta, deoarece, fiecare dintre noi am fost, la un moment dat, un simplu elev anonim, fără un ideal bine definit, fără un traseu pe care să-l urmăm. Este normal să fim debusolați, să nu știm ce ne dorim, dar odată ce am intrat pe ușa (din față sau din spate) a CNDV-ului, odată ce am urcat scările Panteonului, putem fi siguri de un lucru: o aventură palpitantă stă să înceapă. Iar noi, Redacția Revistei AxA, ne propunem să le dăm o voce Elevilor Anonimi, dar și Profesorilor Anonimi, care fac ca poveștile noastre să continue.

Vasile Gabriel Vouciuc

La preluarea ștafetei...

Interviu cu Crina Voinaghi

În urma unor numeroase schimbări la nivelul conducerii liceului care au avut loc în anul școlar precedent, doamna profesor de limba franceză Crina Voinaghi a fost numită în funcția de director al Colegiului Național „Dragoș-Vodă”. Stând de vorbă cu dânsa, am aflat că a studiat literaturi francofone la Universitatea de Nord Baia Mare, Facultatea de Litere și la Universitatea „Babeș-Bolyai” din Cluj. S-a născut la Baia Mare și a venit la Sighet imediat după facultate. De 21 de ani este profesor la „Dragoș-Vodă” și s-a implicat în numeroase proiecte, multe vizând cultura în general și limba franceză în special. În același timp, a încercat să se implice în proiecte care prezintau interes în rândul adolescenților, întotdeauna i-a ascultat iar ei, la rândul lor, i-au acceptat provocările și s-au implicat serios în tot ce le-a propus. *Fie că au fost voluntari, fie că au câștigat premii în urma participării la olimpiade și concursuri, bucuria și succesul lor au fost și ale mele,* mărturisește Crina Voinaghi.

V.V. Numirea dumneavoastră ca director vine într-o perioadă în care liceul nostru are o nevoie „disperată” de leadership. Prin ce proiecte, ce fapte, intenționați să dovediți că sunteți un adevărat leader, nu doar un simplu director?

C.V. Intenționez să fiu un leader, un purtător de valori, ca să zic așa, nu un director. Nu cred că autoritatea poate fi un factor determinant însă influență, da. Intenționez să influențez atât profesorii cât și elevii în bine, să îmi asum și să susțin o serie de valori personale și educaționale, să dau dovadă de omenie și fier. Orice proiect are șanse mari de reușită dacă este implementat cu entuziasm iar eu personal voi da un exemplu de entuziasm, seriozitate și optimism.

V.V. Sunteți unul dintre cei mai apreciați dascăli din liceul nostru. Aș vrea să aflu ce v-a determinat să deveniți profesoră, și de ce ați ales limba franceză?

C.V. Când am fost mică am dorit o scurtă bucătă de vreme să devin balerină, apoi vânzătoare, apoi șofer de tir ☺. Însă de când am început să formulez clar și cât de cât corect propozițiile mi-am dorit să fiu

profesoară. Pentru că îmi place să dau din ce știu și mă bucur tare când văd că mă fac înțeleasă. Asta cu limba franceză e mai greu de explicat... Mi-a plăcut pur și simplu, m-am îndrăgostit de ea. și sunt printre acei oameni norocoși că rora li s-a permis să facă ceea ce vor. Deci am devenit profesoară de limba franceză. și dacă ar fi să o iau de la început tot asta aş vrea să fiu.

V.V. Într-o unitate de învățământ de dimensiunea CNDV-ului, este imposibil să nu apară divergențe între profesori, elevi sau chiar părinți. Cum considerați că pot fi soluționate aceste divergențe, cum pot fi împăcate taberele?

C.V. Foarte simplu. Prin comunicare, empatie și înțelegere. Prin respectul față de celălalt și dreptului la opinie. Printr-un refuz al complexului de superioritate, prin renunțarea la pedagogii plăcătisoare, prin refuzul limitării. Printr-un zâmbet uneori, printr-un „te rog” alteori.

V.V. Până în acest moment, care credeți că este cea mai mare realizare profesională a dumneavoastră? Ce vă face să vă simțiți foarte mândră?

C.V. Sunt foarte mândră atunci când un elev îmi spune că i-a folosit mult limba franceză în parcursul lui profesional sau că întâlnirea cu mine ca profesor a lăsat niște urme în formarea lui ca om. Atunci sunt convinsă că mi-am făcut datoria de profesor și dascăl.

V.V. Mulți CNDV-iști o cunosc pe profesoră Crina Voinaghi, dar cum este omul Crina Voinaghi? Ce hobby-uri aveți, cum vă petreceți puținul timp liber?

C.V. Omul Crina Voinaghi este profesorul Crina Voinaghi și viceversa. Cele două sunt strâns legate. De multe ori mi-am petrecut timpul liber cu elevii organizând diverse evenimente sau prin excursii. Dar tot de multe ori în ultima vreme am scris. Aceasta este hobby-ul meu pe care îl combin cu alergatul și călătoriile. Am două cărți de proză scurtă de care sunt extrem de mândră și mai multe premii în acest domeniu. Sper pe viitor să particip și la un semimaraton.

V.V. Spuneți-ne o personalitate care v-a influențat în perioada adolescenței și de ce.

C.V. Bunicii mei au fost cele mai mari „personalități”. De la ei am învățat respectul, omenia și toleranța. De asemenea, am avut în timpul facultății un profesor de literatură universală pe care l-am admirat pentru felul în care ne hypnotiza atunci când vorbea despre Shakespeare, Edgar Allan Poe sau Dostoievski.

V.V. Dacă un elev ar veni la dumneavoastră și v-ar spune „nu-mi place școala, nu am nicio motivație să învăț”, ce i-ați răspunde, cum l-ați încuraja?

C.V. Î-aș spune să vadă jumătatea plină a paharului, să profite de timpul acesta în care poate învăța orice, poate să se cunoască și să îmbunătățească diverse aspecte ale personalității lui. Î-aș spune că trebuie să îmblânzească școala, aidoma Micului Prinț care a îmblânzit Vulpea, să-i dea o sansă pentru că nu are de unde să știe ce va scoate la iveală dinăuntrul lui.

Vasile Gabriel Vouciuc

Cum să iezi 10 la Bac

Interviu cu Alex Roșu

Alexandru Roșu, Axi cum îi spune toată lumea, este proaspăt absolvent al Colegiului Național „Dragoș-Vodă”, a terminat la profilul matematică-informatică. Este singurul elev din Sighetu Marmației care a obținut media 10 (zece) la Examenul Național de Bacalaureat, sesiunea iunie 2021.

Este pasionat de matematică, dar îi face plăcere să-și petreacă timpul cu colegii și prietenii săi. Joacă tenis, șah, ping-pong și, în curând va începe o nouă etapă din viața sa, aceea de student la Facultatea de Medicină din Târgu-Mureș.

Am stat de vorbă cu Axi pentru a afla secretul performanțelor sale.

D.G.: Cum ai reușit performanța de a obține media 10 la Bac având în vedere că ai prins și perioadele de carantină/școală online?

A.R.: Am învățat în timpul liber creat de școala online.

D.G.: Cât timp ți-ai petrecut în fața cărților/ caietelor și cât timp ți-ai petrecut recreându-te?

AR: Nu am învățat în nicio zi mai mult de 4 ore pe zi, dacă e să luăm în considerare cele 24 de ore dintr-o zi, media a fost de 4 ore pe zi.

D.G.: Care au fost mediile tale generale din clasele 9-12?

AR: Nu ţin minte exact care au fost mediile, fiindcă nu

a fost un subiect de interes, am încercat să merg mereu cât mai puțin la școală.

D.G.: La câte olimpiade ai participat? Cum te-a influențat această experiență?

AR: La liceu am fost la olimpiada de chimie, matematică și fizică. Am reușit să muncesc încât am obținut performanțe din ce în ce mai mult, la fiecare dintre ele.

D.G.: Cum te-ai simțit când ai văzut că ai reușit să iezi singura notă de 10 din Sighet la examenul național de Bacalaureat?

AR: Mă așteptam ca situația să fie aceasta, nu m-am simțit special.

D.G.: Ce te-a ambiționat până la obținerea rezultatului maxim? Care este următorul tău obiectiv?

AR: Nu am avut nevoie de ambiție sau efort suplimentar pentru a obține 10 în Bac. Următorul obiectiv este să termin facultatea.

D.G.: Cea mai amuzantă întâmplare petrecută la liceu?

AR: Acum consider că cea mai amuzantă întâmplare din liceu este că la început m-am gândit că majoritatea celor de acolo vor fi competenți și/sau morali.

D.G.: Un sfat pentru cei care urmează să dea bacul anul acesta?

AR: Să meargă cât mai puțin la școală.

D.G.: Un sfat pentru boboci?

AR: Să meargă cât mai puțin la școală.

Dragi elevi, nu trebuie să luați vorbele lui Alexandru mot-a-mot. Liceul e important chiar dacă parcă a devenit mai greu de când cu acest virus care

umblă printre noi. Cu acest interviu am vrut doar să scot în evidență că nu trebuie neapărat să te strezezi la liceu. Poți să te distrezi și să înveți în același timp. Vreau să le urez un bun venit bobocilor iar celor din clasele de a 12-a le urez succes la Bacalaureat. Cine știe poate la anul o să iau un interviu unora dintre voi.

Debora Grigor

O altfel de școală

Realitate – pandemia ne-a pus în fața unor probleme care păreau extrem de dificile. O școală altfel, adică cum să fentăm pandemia să facem școală da' să nu mergem la școală. Situația s-a rezolvat oarecum: școală on-line, vestea m-a șocat și m-a pus pe gânduri, auzisem eu că prin America, copiii de la fermele îndepărtează făceau școală on-line, dar părea pentru mine, de aici din România o chestie SF, care se putea întâmpla doar în America. În schimb COVID-ul, m-a obligat și pe mine oarecum să mă „Americanizez”; ceea ce părea de domeniul SF-ului a devenit realitatea de zi cu zi..... Am fost obligat să văd cum se „mănâncă” o astfel de școală.

În clasa a IX-a, când am fost anunțați că din cauza pandemiei o să facem cursuri on-line, sincer să fiu m-am bucurat: hahahah mai multă vacanță, dar repede am înțeles că nu este chiar aşa. Prima dată am intrat în relație cu profesorii prin telefon, lucrurile nu au decurs prea bine, aşa că, după prima săptămână, mama mi-a cumpărat laptop iar lucrurile au început dificil să intre pe făgaș.

La început a fost greu, nici profesorii nu se descurcau prea bine: punea lecțiile pe classroom, iar

noi trebuia să scoatem esențialul din multele pagini pe care eram nevoiți să le parcurgem – o treabă nu

tocmai ușoară, dar pe parcurs lucrurile s-au aranjat și învățarea a devenit mai ușoară. Uneori, când eram obosit, mă fura somnul. Odată, la ora de română (avusesem 6 ore și ultima era română) mi s-a întâmplat să închid puțin ochii, și i-am ținut închiși „din păcate” toată ora. Doamna profesoară m-a tot strigat iar eu nimic... la sfârșitul orei toți colegii au ieșit din întâlnire, iar eu tot online în continuare – ore suplimentare! După vreo douăzeci de minute am ieșit și eu. Doamna s-a prins și mi-a scris în privat atenționându-mă. De atunci încolo la fiecare oră de română, a avut „grijă” să nu adorm!

Această școală altfel mi-a lăsat multe amintiri frumoase: hai... că știm cu toții când opream camera și îi spuneam profesoarei că nu avem cameră și noi stăteam tolăniți în pat sau faza cu căzutul internetului (doamna profesoară dacă veДЕti acest articol să știți că nu a fost din răutate, dar chiar mi-a căzut internetul). Iar când îl auzeam ca printre-un vis pe domnul profesor cum ne explica el tainele logicii, eram victimă sigură a unui somn profund...

De altfel, acest gen de școală în care noi am fost actorii principali a trecut prin mai multe forme - școală on-line în care toată clasa era on-line și o formă în care doar jumate clasa era fizic prezentă în sala de clasă. O formă de școală destul de hilară, dar ne-am adaptat cerințelor realității pandemice, desigur că ne-a afectat foarte tare.

Stând de vorbă cu colegii mei cu privire la cursurile online și la modul în care și-ar dori să continue activitatea școlară, am observat că părerile sunt împărțite. De exemplu, Ioan preferă să meargă la școală fizic, deoarece „simți atmosfera din clasă, comunică mai ușor cu toți colegii și chiar cu profesorii, se creează legături mai strânse între noi și nu ești întrerupt din cauza internetului. Aș dori să merg în continuare fizic la școală pentru că eu văd școala online ca pe o perioadă de stat și de pierdut oportunități”. De acord cu Ioan este și Georgiana: „Orele online mă oboseau foarte tare, chiar mai mult decât atunci când merg la școală”.

Opus celor doi, Alin afirma că înțelege lecțiile la fel de bine și online: „am mai mult timp pentru a-mi face temele și chiar îmi rămâne puțin timp liber, ceea ce la școală nu mi se prea întâmplă”. În ceea ce mă privește, prefer activitatea școlară cu prezența fizică

în clasă, deoarece, pe de-o parte, avem nevoie să socializăm atât între noi, dar mai ales cu profesorii. Pe de altă parte, bacul ne bate la ușă și avem nevoie să învățăm și să înțelegem bine materia predată.

În concluzie aş putea preciza câteva puncte forte ale perioadei prin care am trecut: relativa flexibilitate a programului, accesul rapid la informații, verificarea rapidă a informațiilor, dar și câteva puncte slabe: timpul exagerat petrecut în fața calculatorului și lipsa de comunicare. Indiferent că facem școala online (obligați de pandemie) sau facem școală normală cu prezență fizică la ore nu trebuie să scăpăm din vedere un lucru esențial: învățarea, pregătirea temeinică pentru școală, pentru bac și pentru viață! Virusul cu care ne confruntăm de o bună perioadă de timp ne-a lipsit de atâtea momente frumoase petrecute împreună cu prietenii și continuă să ne răpească bucuria de a merge la școală...

Vlăduț Moldovan

Înfloresc bobocii!

Când mă gândesc la liceu, primul lucru ce-mi pătrunde mintea este clasa a IX-a. Fiind o persoană extrem de „norocoasă”, am prins acest prim an de liceu în inima pandemiei, deci cam tot anul mi-a fost inundat de fețe acoperite cu măști, distanțare socială și școala online. Aș minți dacă aș spune că nu a fost ca un pumn în față – așteptasem clasa a IX-a tot gimnaziul, cu Balul Bobocilor și colegii noi și sentimentul ăla de satisfacție când mergi pe hol ca licean, și pe când, nimic din acestea nu s-a întâmplat de fapt. Ba chiar, timpul a trecut atât de repede încât m-am găsit anul acesta uitându-mă la bobocii anului acestuia din perspectiva clasei a X-a. Din fericire, ei au apucat să își inaugureze experiența de liceu într-un mod tradițional, față în față. Așadar, având în vedere că tocmai se încheie prima lună de școala, ce ar fi să-i ascultăm pe câțiva dintre acești tineri remarcabili de la „Dragoș-Vodă” care abia au așteptat să ne spună câteva cuvinte despre experiența lor de până acum?

Am început prin a-i întreba dacă liceul „Dragoș-Vodă” le-a îndeplinit așteptările, și am fost plăcut

surprinsă să aflu că, indiferent de profil, toți au spus da. Desigur, nu putem să lăsăm deoparte nici primele impresii – ce anume se remarcă atunci când ne gândim la „Dragoș-Vodă”? Majoritatea răspunsurilor s-au învărtit în jurul propoziției „Este o școală foarte bună”. Mă bucur să știu că reputația noastră se menține și că elevii sunt satisfăcuți în fiecare an.

Lăsând deoparte generalitățile, a fost foarte interesant să aflu ce anume le place cel mai mult la școală. Cei de la profilele reale mi-au spus de profesorii care „știu să ceară seriozitate fără să pună prea mare presiune pe noi”. Ne putem mândri că avem mulți profesori care încurajează elevii și îi determină să se implice de la început până în ultimul an de liceu. Cei de la profilele umane, în schimb, mi-au zis de colectivul de elevi interesanți și oportunitatea de a-și face prieteni, de a participa la diferite activități organizate în școală, prin care cunoșc oameni noi.

Nu puteam să vorbesc cu bobocii fără să-i întreb cum a fost trecerea de la programul de gimnaziu la cel de acum, căci îmi aduc și eu aminte cât de fericită am fost să aflu că mă pot concentra strict pe materiile care îmi plac, prin prisma profilelor. Răspunsurile lor mi-au confirmat că nu am fost singura persoană căreia i se părea că programul din gimnaziu e mult mai aglomerat. Toți se bucură că au un program mai lejer și croit fix pe interesele proprii. Dar, totuși, unii nu consideră că e o diferență aşa de mare între cele două.

Cei care au fost și în gimnaziu la noi au avut parte de o întrebare specială. Îmi amintesc că, pe perioada gimnaziului, abia așteptam să fiu și eu la liceu când îi

vedeam pe cei din clasele mai mari. Dar, într-un final, nu am simțit trecerea atât de intens deoarece deja cunoșteam școala și majoritatea profesorilor. Așa că, i-am întrebat dacă ei se simt diferit acum că sunt la liceu la noi. Am primit răspunsuri variate, unii spuneau că schimbarea colectivului de colegi și profesori i-au făcut să se simtă diferit, iar alții spuneau că se simt la fel.

Pot spune cu zâmbetul pe buze că bobocii acestui an sunt niște tineri foarte interesanți și simpatici, care merită ascultați. Sper să ne revedem cu ei în numerele viitoare ale revistei AxA!

Carolina Burcuș

Robotica în „Dragoș Vodă” – Tech-X

Despre ce se va întâmpla în acest sezon și interviu cu mentorul Hotea Cornelia

Odată cu deschiderea noului sezon al concursului First Tech Challenge, prin anunțarea unei noi teme de joc, și clubul de robotică al Colegiului Național Dragoș Vodă, Tech-X, și-a reluat activitatea.

Echipa de robotică intră în cel de-al treilea an de activitate, după ce în primul sezon s-a calificat la etapa națională a concursului, iar anul trecut clasându-se pe locul 9 la etapa regională. În acest an principala cerință a temei, denumită „Freight Frenzy”, este mutarea unor mărfuri dintr-un depozit în mai multe locuri de pe terenul de joc. Fiecare destinație câștigând un alt număr de puncte (pentru unele dintre ele, numărul punctelor este influențat de poziționarea aleatorie a unui element de joc pe teren), în același timp robotul este nevoit să treacă peste obstacole.

În următoarele rânduri vom afla răspunsul la câteva întrebări referitoare la activitatea echipei Tech-X, într-un scurt interviu cu doamna profesor Hotea Cornelia.

S.P.: Care sunt speranțele dumneavoastră pentru sezonul actual?

C.H.: Sezonul 6 al FTC România este unul cu totul deosebit din prisma temei. Avem mult de muncit, de studiat, de căutat soluția cea mai bună pentru robotul ce urmează să-l construim, robot care să îndeplinească toate cerințele temei. Dacă în primul sezon la care am participat, sezonul 4, fără a ști exact ce trebuie să facem, am reușit calificarea la națională, dacă în sezonul 5, al doilea la care am participat, am ocupat locul 9, în acest sezon ne propunem să fim în primii 6, loc ce ne-ar duce direct la națională.

Membrii clubului sunt încrezători și își doresc un rezultat foarte bun, o poziție fruntașă în clasamentul național, rezultat care le-ar asigura un loc eligibil la o facultate de profil.

Construcția unui robot cere cunoștințe din domenii foarte diferite. Pentru ca un robot să îndeplinească chiar o misiune foarte simplă, este nevoie de sisteme complicate, care acoperă multe discipline.

S.P.: De ce ar mai avea nevoie clubul de robotică?

C.H.: De ce mai avem nevoie? Greu de spus. Suntem un proiect cu autofinanțare, fiecare sezon vine cu o nouă provocare, o nouă idee de joc, o nouă idee de design robot. Deci ne trebuie achiziționarea de piese omologate și acceptate de organizatorii. FTC este o competiție americană, totul e după reguli stricte, altfel de concurs, altfel de concept. Totul depinde de sponsori și de cum ne facem cunoscuți în comunitate, totul depinde cum și dacă ne facem înțeleși. Suntem o echipă, lucrăm ca o echipă, fiecare părere contează, fiecare aduce ceva nou, ceva bun, ceva util, totul pentru rezultatele așteptate, de a fi cei mai buni, cei mai determinați, să ne atingem scopul.

Cel mai mare inconvenient este timpul, deoarece trebuie mult studiu, multă cercetare, multă implicare. Ceea ce aplicăm noi în acest proiect necesită studiu separat de școală. Nu există disciplină care să se studieze în școală (colegiu nostru) și noi doar să o aplicăm. De la printare 3D, la construcție, la programare în Java, până la marketing sau social media, totul facem în afara orelor de curs, din pură pasiune, dăruire și multă muncă.

S.P.: Ce părere ați avea de introducerea roboticii ca materie de studiu, ce impact ar avea asupra elevilor?

C.H.: Introducerea ca materie de studiu a roboticii în școală ar avea un impact fantastic în rândul elevilor, mai ales al celor de liceu. Pasiunea primează, pasionații de robotică am întâlnit foarte mulți, dar repet, timpul pentru studiu acestui domeniu este unul mare, trebuie să ne rupem din timpul liber, din orele de studiu pentru școală, dar pasionații o fac cu mare drag. Dacă o parte din cunoștințele necesare s-ar studia la orele de curs, ar fi mai ușor apoi punerea în aplicare a acestora.

Introducerea în școli a unei astfel de discipline ar avea unele beneficii pentru elevi:

- dezvoltarea gândirii logice și abstractive;
- exersarea imaginației și memoriei;
- stimularea gândirii creative și sistematice;
- întărirea motivației copiilor în procesul de învățare;
- dobândirea cunoștințelor fundamentale de programare;
- valorificarea potențialului de învățare și a disciplinelor studiate;
- menținerea echilibrului între activități (între cele ce au un caracter teoretic și cele cu caracter activ, aplicativ, participativ).
- formarea deprinderilor practice utile;
- dobândirea cunoștințelor și abilităților de a crea jocuri video și animații 3D;
- lucru în echipă la realizarea de proiecte.

S.P.: Ce vrei să le transmiti elevilor doritori să se implice în activitățile clubului de robotică?

C.H.: Robotica este un domeniu nou, fascinant după ce-i deslușești puțin tainele. În fiecare an ne lovim de o avalanșă de elevi dornici de a fi membrii clubului, dar numărul este limitat. Majoritatea doritorilor rămân la stadiu de voluntari. Comunicarea și relaționarea sunt facilitate de abilitatea elevului de a fi empatic, de a se adapta nevoilor și de a nu avea atitudinea atotșiuatoare a unui expert. Importantă este înțelegerea lumii roboticii. Capacitatea de a permite copiilor/tinerilor să învețe din experiențe diferite, inclusiv din eșecuri, și să folosească aspectele pozitive, este foarte importantă. Orice activitate extrașcolară este foarte binevenită, orice implicare contează.

În viața de zi cu zi, suntem prizonierii influențelor de pretutindeni. Există influențe pozitive și influențe negative, interne și externe. Alegerea carierei este o decizie importantă. În acest sens, este necesară o analiză critică și detaliată a motivelor și factorilor/influențelor, pentru a lua o decizie informată și responsabilă.

Pasiunea primează, implicarea face diferență!

Pontoș Silviu Andrei

Noutățile bibliotecii

Biblioteca școlară este un spațiu de învățare în care elevii sunt încurajați nu doar să citească, să cerceteze și să se informeze corect, ci și să își folosească imaginația și creativitatea pentru a se autocunoaște mai bine. Practic, este un spațiu multifuncțional de învățare, atât prin mijloace fizice, cât și digitale, ce oferă acces la surse de informare de calitate. Așadar, haideți să aruncăm o privire mai atentă asupra bibliotecii, și să privim dincolo de coperte, împreună cu doamna bibliotecară Simona Havrileț.

D.B: În ce constau renovările făcute la bibliotecă?

S.H: Amenajarea unui astfel de spațiu este foarte importantă, pentru că o bibliotecă școlară este un loc primitor și creativ, care ar trebui să îi atragă pe elevi și să îi încurajeze să revină aici cu plăcere, ori de câte ori doresc. Pentru ca acest lucru să fie dus la îndeplinire s-au făcut reorganizări majore. Pe lângă mobilier cu rafturi noi pentru cărți, se pot distinge clar 3 zone.

Prima este cea de lectură, un loc dedicat cărților, un altar adus cuvintelor în care te simți vrăjit de miroslul specific hărției, sau în care poți fi absorbit de învățare. Aici s-au adus fotoliu de tip puf, perne, decorațiuni artistice și o atmosferă primitoare, de apropiere.

Cea de-a doua zonă este cea de cercetare. Spațiu dedicat informării, care face posibilă legătura dintre universul ficțional și cel real, sau dintre cunoaștere și elevi.

Ultima zonă este dedicată educației. În acest loc se

pot desfășura ore formale sau informale cu toată clasa, pot fi realizate proiecte individuale sau de grup.

D.B: Credeti că îi va influența această schimbare pe elevi?

S.H: Elevii s-au arătat cu siguranță curioși și au vizitat biblioteca în număr mare de când cu noutățile. Atracția pentru cărți, dorința de cunoaștere, dar și curiozitatea au contribuit enorm la dinamismul din bibliotecă, iar CNDV-iștii au făcut zgomot în sanctuarul liniștii, iar asta nu poate fi interpretat decât ca un lucru bun! Elevii sunt încurajați să citească de plăcere, iar dacă intri, trebuie să ieși cu cel puțin o carte.

D.B: S-a reînnoit și depozitul de cărți?

S.H: Răspunsul este întotdeauna da. Noutăți în materie de lectură apar constant pe rafturile bibliotecii.

D.B: Se ascunde doamna bibliotecară printre rafturi să citească?

S.H: Nimeni nu poate rezista unei cărți bune.

Să citești poate părea puțin greu când începi o carte nouă, dar odată ce ai citit de ceva timp îți dai seama că este și mai greu... să lași cartea din mâna!

– Cassidy Blake

Daria Bococi

Voluntariatul în CNDV

Maltezii și CNDV-ul

Luminița Colopelnic, profesoară de limba franceză, de mai bine de zece ani, își dedică o parte din timpul liber voluntariatului. Pentru că și-a dorit o formă organizată care să-i ofere constantă, în urmă cu opt ani împreună cu soțul ei, preot, au deschis la Sighet o sucursală a Serviciului de Ajutor Maltez (SAM). Cu o tradiție de peste 1000 de ani, SAM este prezent în România de 30 de ani și își desfășoară activitatea sub sloganul *tradiție în caritate*, urmărind două obiective: ajutorarea săracilor și păstrarea credinței. Din 2020, sucursala este condusă de Luminița Colopelnic, care a reușit să adune în jurul ei 60 de voluntari activi, seniori și juniori, dar și alți mulți simpatizanți, sponsori sau firme colaboratoare. Activitatea intensă desfășurată în timpul pandemiei de echipa malteză ne-a atras atenția și am dorit să stăm de vorbă pentru mai multe detalii.

N.G.: Știm cu toții că sunteți un model demn de urmat în ceea ce privește voluntariatul și nu numai și că sunteți implicată în recrutarea de noi membri mai mereu, majoritatea fiind CNDV-iști. Deci, cum e cu CNDV-iștii și voluntariatul?

L.C.: Da, este adevărat că la CNDV am găsit mereu resurse pentru aceste activități. În 2013, împreună cu 24 de elevi am realizat proiectul de voluntariat „Punți între generații” cu care am ajuns la faza internațională la Parlamentul European de la Strasbourg, iar în 2017 alți 24 de elevi au fost europarlamentari pentru o zi în urma proiectului „Presărați speranță pe cărarea suferinței”. În anul următor, în cadrul Strategiei Naționale pentru Acțiune Comunitară, s-au înscris 120 de cenedeviști care au derulat 8 proiecte de voluntariat pentru Centrul Școlar de Educație Incluzivă. Cred că asta spune deja multe despre capacitatea de implicare și de dăruire a elevilor noștri. Dar au fost mult mai multe proiecte spontane, din inițiativa lor sau a mea, ocazionate de Ziua Educației, sărbătorile de Paști sau de Crăciun, Ziua Bolnavului și altele. Unele s-au realizat în colaborare cu alte școli sau licee, dar eu m-am adresat în primul rând cenedeviștilor deoarece pe ei îi cunosc și pentru faptul că, pe lângă interesul acordat

școlii, își fac timp să dea o mâna de ajutor altora, mai puțin norocoși, îi apreciez și îi felicit.

N.G.: Toată lumea trece printr-o perioadă dificilă în timpul pandemiei. Vrem să știm cum s-au descurcat voluntarii maltezi în raport cu acest virus.

L.C.: Activitatea voluntarilor maltezi s-a intensificat în urmă cu un an atunci când am realizat că în comunitate e și mai mare nevoie de noi, deoarece pandemia a afectat finanțar și psihic multe persoane. Putem spune că aproape întreaga activitate din anul 2020 și până în prezent și-a propus ca scop o trecere mai ușoară peste această perioadă afectată de Covid. Pentru ca populația să apeleze la noi cu încredere, am devenit mai vizibili pe rețelele sociale, ceea ce a dus la creșterea numărului de beneficiari, dar și de voluntari. Dacă la începutul pandemiei am distribuit viziere, alimente, medicamente, produse de igienă și dezinfecțanți, în ultima perioadă acestea au rămas în sarcina seniorilor, iar tinerii au mutat accentul pe recuperarea școlară cu copiii din casele de tip familial. Pentru a ne păstra starea de bine la nivel psihic, fizic și spiritual, dar și pentru coeziunea grupului, am desfășurat activități diverse, recreative, antrenamente sportive, cursuri de prim ajutor sau de dezvoltare personală, pelerinaje spirituale etc.

N.G.: În acest moment există în desfășurare un proiect în colaborare cu SOS Bambini de recuperare școlară a copiilor din casele de tip familial în care mentorii sunt voluntari CNDV-iști. Povestiti-mi puțin despre acest proiect și despre cum se descurcă voluntarii.

L.C.: Zece tineri cenedeviști sunt adevărate modele de implicare. Și-au luat timp din timpul lor prețios pe care-l puteau dedica proprietă dezvoltări și au ales să-l dăruiască celor care au pierdut mai mult ca ei în perioada învățământului online și nu au altă posibilitate de recuperare. Activitățile se desfășoară la centrul Micul Prinț sub supravegherea profesorilor și a psihologilor din proiect, pun accentul pe materii precum matematică, română, limbi străine, istorie,

dar se acoperă și alte nevoi descoperite spontan prin comunicarea permanentă cu beneficiarii. Diferența mică de vârstă între mentor și elevi, pauzele ludice și entuziasmul împărtășit fac ca învățarea să fie plăcută și mi ușoară.

N.G.: Ați putea să ne povestiți câteva momente triste, sau din contră, care v-au umplut inima, avute împreună cu voluntarii?

L.C.: De fiecare dată când ne împlinim misiunea nici nu se umple și inima. Uneori muncim mult și nu se vede decât rezultatul final, dar în spate sunt zeci de ore de voluntariat. De exemplu, când ne propunem să adunăm o sumă foarte mare pentru o terapie costisitoare, dar care ar da șansa la o viață normală unui copil, distribuim urne în oraș și în imprejurimi, facem zeci de documente, imaginăm pliante, le distribuim pe rețele și după o lună constatăm că suntem departe de suma de care are nevoie, o luăm de la capăt, mai intens, cu alte idei, dar la sfârșit bucuria din ochii copilului și lacrimile de fericire ale mamei ne confirmă că s-a meritat. Aceste momente sunt și triste și de satisfacție, ne garantează că suntem la locul potrivit, că societatea are nevoie și de oameni ca noi, că suntem unica speranță pentru unii dintre semenii noștri.

N.G.: Care sunt următoarele planuri/proiecte?

L.C.: Avem deja 14 proiecte în derulare. Cel mai nou se numește Rețeaua de Ajutor, se adresează vârstnicilor care pot cere telefonic asistență la cumpărături sau ajutor în gospodărie. Pe acest proiect, am reușit să angajăm ca asistent social o fostă cenedevistă, Larisa Şuștic, câștigătoare, pe vremea când era în clasa a XII-a, a Olimpiadei de Altruism de la Timișoara, declarată recent de maltezi voluntarul anului. Pe viitor, ne dorim să putem desfășura în continuare proiectele începute. Unul drag nouă este SAMR vă spune „La mulți ani!” în cadrul căruia facem o surpriză unui copil dintr-o familie nevoiașă, de ziua lui îi ducem tort și cadouri pentru el și ceilalți membri. Strâns legat de proiectul de recuperare școlară se află cel de tratare diferențiată în care se urmărește talentul fiecărui și se maximizează. Avem idei, avem cu cine și pentru cine, să fim sănătoși să putem realiza tot ce ne-am propus.

Nicoleta Giurgi

Interactul și CNDV-iștii

Andreea Coroian, elevă în clasa a XI-a A la Colegiul Național „Dragoș-Vodă”, este președinta Clubului Interact Sighetu Marmației pe mandatul 2021-2022 și membră activă de 3 ani. Aceasta și-a demonstrat încă de la venirea în club calitățile sale de lider, fapt pentru care a fost aleasă în funcția de secretar mandatul trecut. Viziunea acesteia, dorința de schimbare, cât și sentimentul de responsabilitate pe care îl are au fost factorii decisivi care i-au atras voturile interactienilor.

Interact este unul dintre cele mai semnificative (și cu cea mai rapidă creștere) programe de servicii Rotary, cu peste 10.700 de cluburi în 109 țări și zone geografice. Interact a devenit un fenomen la nivel mondial cu aproximativ 200.000 de tineri implicați, având la bază deprinderea calităților de lider a acestora, a respectului și ajutorului față de ceilalți, a

înțelegерii valorii responsabilității individuale, cât și a muncii stăruitore.

Fiind încă la început de drum în funcția de președinte și pregătită pentru provocare, Andreea ne povestește despre ce înseamnă, cu adevărat, să fii interactian, care este drumul acestuia și ce sfaturi le-ar putea fi de folos viitorilor aspiranți ai Clubului Interact Sighetu Marmației.

S.D.: Descrize atmosfera clubului în trei cuvinte.

A.C.: Creativitate, prietenie, interacțiune.

S.D.: Care sunt valorile unui interactian?

A.C.: Seriozitate, dăruire, altruism.

S.D.: Cum decurge o ședință în cadrul clubului?

A.C.: Ședințele variază mult de la una la alta, câteodată sunt mai lungi, alteori mai scurte, mai gălagioase sau chiar liniște totală. Entuziasmul fiecărui membru se observă la ședințe. Avem o ordine de zi: obiectivele pe care ni le propunem pe viitor, proiectele, acceptarea sau respingerea unor membri, etc. Le discutăm conform ordinii de zi, iar apoi le supunem la vot.

S.D.: Care sunt motivele pentru care încurajezi tinerii să fie voluntari?

A.C.: Voluntariatul este cea mai benefică activitate prin care te dezvolti. Te ajută să meditezi, să aplanezi conflicte, să-ți exprimi punctul de vedere, să-ți îmbunătășești capacitatea de comunicare. Reușești să-i înțelegi mai bine pe cei din jur, să le respecti opinia și să-i apreciezi chiar și pentru lucrurile mărunte pe care le fac. Ai oportunitatea să întâlnești oameni noi, dar cel mai important, ai șansa să te cunoști mai bine pe tine. Totodată, la finalul anilor în care ai activat ca membru al Clubului Interact primești o diplomă care atestă că ai făcut voluntariat la o organizație internațională, diplomă care te ajută mult la CV.

S.D.: Care este drumul unui aspirant în cadrul clubului?

A.C.: Ca să devii membru Interact ai de urmărit câțiva pași simpli, anume: te înscrii la recrutări completând formularul deschis pe pagina de Instagram și Facebook a clubului (anul acesta e deschis până în data de 1 octombrie), ești chemat la

un interviu unde ne cunoaștem mai bine, iar în urma acestuia ești acceptat sau respins în perioada de aspirant, urmând ca în acea perioadă să îți se observe contribuția în cadrul clubului (implicarea ta la proiecte, punctualitatea, responsabilitatea, atitudinea), iar la finalul celor trei luni de probă ești votat de către membrii clubului dacă intri sau nu în Interact.

S.D.: De ce Interact?

A.C.: Interact îți oferă o multitudine de posibilități. Începând de la persoanele cu care interacționezi în club, persoane care sunt determinante, prietenoase și dornice să te ajute în ceea ce faci, care-ți înțeleg entuziasmul și se unesc cu tine în același scop, acela de a ajuta, până la persoanele pe care chiar tu le ajuți, zâmbetele pe care le dăruiești. A fi voluntar îți oferă o mare satisfacție personală. Poți să comunici cu oricine și oriunde ai merge, ca interactian ești primit cu brațele deschise. Profesionalismul de care aceste cluburi dau dovedă, trainingurile la care participi te dezvoltă personal enorm. În marea familie Interact te simți apreciat, te distrezi, crești împreună cu ceilalți, descoperi și te descoperi... de aceea Interact.

S.D.: Care este sfatul tău pentru viitorii interactieni?

A.C.: Să fiți mândri de voi și de ceea ce faceți și nu uitați că „ce faci pentru tine, dispare odată cu tine, ce faci pentru alții, rămâne pentru eternitate” (Albert Einstein).

Sonia Duma

Ştiri (ne)ştiute

Ce s-a mai întâmplat?

Noaptea muzeelor

Noaptea Muzeelor (7-14 noiembrie) a fost una dintre cele mai frumoase experiențe ale CNDV-iștilor participanți, ajutându-i să se dezvolte și oferindu-le șansa de a fi alte persoane, din alte timpuri, prin concursul pe care l-a propus, și anume, scoaterea în evidență a muzeelor locale și poveștilor pe care acestea le adăpostesc între zidurile lor. Proiectul de anul acesta, „Animații, puzzle, investigații... vino și joacă-te cu colecțiile la MUZEU”, a propus un dialog între muzeu și public, dinamizat de intervenția unor tineri care explică creativ obiecte și resurse culturale provenite din colecțiile muzeelor. Elevii își asumă „proprietatea” și interesul asupra patrimoniului și îl

interpretează sub forma unor producții digitale. În urma selecției la nivel național, printre cele 3 licee finaliste s-a aflat și Colegiul Național „Dragoș-Vodă” cu proiectul „Ultimele zile ale lui Maniu”. Scurt-metrajul poate fi accesat și pe Youtube. Elevii colegiului au fost coordonați de doamnele profesoare Claudia Dura și Luminița Colopelnic. Filmările s-au desfășurat pe durata a două zile intense dar frumoase de muncă, pentru tinerii care, la finalul filmărilor nu au mai vrut să își părăsească personajul sau să plece de la Memorial.

Nicoleta Giurgi

Boovie

Boovie este festivalul-concurs internațional de book-trailere care urmărește cultivarea interesului pentru lectură a tinerilor. Echipele înscrise au ca scop citirea unei cărți dintre cele propuse de organizator (Colegiul Național Pedagogic „Spiru Haret” Focșani – profesor Carmen Ion – și Asociația Grow Up Project Focșani) și realizarea unui trailer prin care încearcă să convingă de ce aceasta merită citită. Boovie a reușit, prin conceptul unic pe care îl abordează, să le stârnească interes și elevilor Colegiului Național „Dragoș Vodă” (care participă pentru al doilea an consecutiv la Boovie), de unde, în cea de a VI-a ediție s-au înscris cinci echipe pentru categoria liceu și una pentru gimnaziu. Acestea s-au întors acasă după festivalul care a avut loc la Focșani, județul Vrancea, în perioada 27-29 august 2021 nu numai cu amintiri, experiență și informații noi dobândite în atelierele organizate, dar și cu... premii!

Felicităm toate echipele și elevii participanți care ne mândresc prin creativitatea și originalitatea lor:

- echipa „Grupul Nordic Destinat Vizionarilor” (Mich Gabriela, Pontoș Silviu, Popovici Fabian, Dunca Ecaterina, Brenner Vanessa, Vouciuc Vasile,

Coroi Alexandra, Michnea Ștefania, Pop Denis, Sofron Giulia, Chindriș Antonia), coordonată de prof. Brîndușa Oanță și Otilia Chindriș (premiu special al Editurii Corint)

- echipa „Panterelete” (Andreca Crina, Biroveți Maria, Ardelean Casian, Șofineț Maria, Petrici Ionela, Moldovan Paul, Simion Denis, Petreuș Diana, Herbil Delia, Roman Bianca, Muntean Gabriela), coordonată de prof. Simona Nodiș

- echipa „Readers Academy CNDV” (Ardelean Mihai, Andreicovici Radu, Brad Cella, Dulugea Răzvan, Dunca Darius, Grigor Maria, Orza Mira, Orzan Alesia, Mihai Andreea, Șimon Sergiu și Vlad Tudor), coordonată de prof. Chindriș Otilia și Brîndușa Oanță (premiul II)

- echipa „YC Creators” (Burcuș Carolina, Duma Sonia, Racz Flavia, Pop Radu, Hluchaniuc Denisa, Bledea Vasile, Mich Camelia, Badea Relu), coordonată de prof. Andrea Burcuș

- echipa „On the same page” (Drăguș Darius, Drăguș Alexandru, Grigor Debora, Simion Sara, Bizău Ilary, Iura Alexandra, Jer Daria), coordonată de prof. Valeria Rus

- echipa „Los Buhitos” (Cotârlan Briana, Dolca Diana, Michnea Raluca, Mircea Bogdan, Onișa Ariana, Petrar Andreea, Trifoi Mihaela, Ștețiu Antonia, Tivadar Izabela), coordonată de prof. Raluca Lozba

Sonia Duma

Trupa de teatru

Liceul nostru are nu doar elevi pasionați de învățătură, ci și tineri talentați. Pe lângă toate celelalte aptitudini ale CNDV-iștilor, ei încearcă să câștige experiență și în artele actoriei, de la începutul anului calendaristic formându-se trupa de teatru „Poquelin” a liceului. Numele trupei vine de la marele dramaturg și actor Jean-Baptiste Poquelin, cunoscut și sub numele de Molière, a cărui piesă de teatru o și interpretează elevii, îndrumați de doamna profesor Luminița Colopelnic.

Ei se pregătesc să urce pe scenă în fața publicului cu

piesa „Bolnavul închipuit”, personajul principal fiind interpretat de Vasile Vouciuc, elev în clasa XI-a E, redactorul șef al revistei AxA. Ceilalți tineri „actori” sunt Larisa Pașca, Nicola Colopelnic, Nicoleta Giurgi, Mihaela Trifoi, Cosmin Rusneac, Carolina Burcuș, Diana Dolca, Ana-Maria Rătușanu, Andrei Mintău și Claudiu Bologa. Repetitiile au avut loc în primă fază on-line, iar acum se desfășoară în format fizic, respectând toate normele de siguranță. Le urăm mult success și așteptăm cu nerăbdare să-i vedem evoluând pe scenă!

Nicoleta Giurgi

Tineri de azi față în față cu tineri de ieri

Elevii Colegiului Național „Dragoș-Vodă” au participat în zilele de 20 și 21 aprilie 2021, la workshop-ul „Învățând din istoria secolului 20 – Tineri de azi față în față cu tineri de ieri”, ocazie perfectă pentru a-și îmbogăți cunoștințele de istorie, a afla cum își trăiau viața de zi cu zi copiii din secolul trecut, și a cunoaște persoane cu povești de viață impresionante.

Acest workshop, parte a proiectului „În spatele ușilor închise – Copilărie sub regimuri totalitare/ Copilărie în vreme de război” este finanțat de Uniunea Europeană prin programul „Europa pentru Cetațeni – Memoria Europei” și derulat printr-un parteneriat între Fundația Academia Civică – Memorialul Victimelor Comunismului și al Rezistenței (România), Asociația URBAN (Bosnia și Herțegovina), Asociația ATRIUM (Italia) și Post Bellum (Cehia), cu scopul de a-i determina pe tineri să reflecteze asupra modului în care regimurile totalitare și conflictele armate au afectat viața copiilor, pentru a înțelege și aprecia beneficiile și

drepturile pe care le oferă o Europă non-beligerantă și democratică, dar și pentru a comemora și a transmite mai departe poveștile victimelor.

„Tinerii de azi”, elevii CNDV-iști, coordonați de prof. Claudia Dura, care au luat parte la acest workshop, dornici să învețe din experiența „tinerilor de ieri”, au fost:

Proiectul „Communism through children's eyes”: Crina Andreacă, Carolina Burcuș, Sonia Duma, Patricia Furtos, Anastasia Herbil, Maria Moiș

Proiectul „Childhood during fascism in Italy”: Diana Alina Dolca, Nicola Colopelnic, Larisa Pașca, Izabela Tivadar, Antonia Ștețiu

Proiectul „Childhood in the Czechoslovak Socialist Republic”: Ariana Onișa, Andreea Petrar, Mihaela Ioana Trifoi, Silviu Pontoș

Proiectul „Childhood during the Bosnian War”: Daria Bococi, Cristian Hera, Cosmin Rusneac, Hannah Utan, Vasile Gabriel Vouciuc.

Vasile Gabriel Vouciuc

Fragment din Elevi CNDV-iști vizibili... „În spatele ușilor închise”

publicat pe site-ul www.salutsighet.ro

Talente Sighetene

„Talente Sighetene” este un concurs de creație literară organizat de Centrul Cultural al orașului, în fiecare an, de obicei primăvara, în 2021 ajungând la a IV-a ediție. Concursul a fost împărțit în 3 secțiuni: poezie (cu o temă liberă), proză (cu o temă liberă) și eseul cu două teme la alegere „școala online” sau „activități în pandemie”.

Concursul s-a bucurat de un mare succes, având acest an peste 30 de participanți de toate vîrstele și

de la toate liceele din oraș, dar mai ales elevi CNDV-iști. Creațiile au fost

jurizate de Tivadar Ioan, manager interimar al Centrului Cultural Sighet, Vasile Muste, poet, șef secție Centrul Cultural, Brîndușa Oanță, profesor la C. N. „Dragoș-Vodă” și redactor-șef al publicației on-line „Salut, Sighet!”, Ileana Nemeș-Pop, referent cultural și inițiatorearea concursului și Diana Iancu, șef secție Biblioteca Municipală „Laurențiu Ulici”.

Printre laureații concursului se numără și Anastasia Herbil, Vasile Gabriel Vouciuc, Trifoi Mihaela, Carolina Burcuș, Petrovai Camelia, Lupșa Ana, Sonia Duma, Grigor Miruna, Bledea Vasile Marian, Zvunca Daniela, Pop Alina Maria, Feher Gabriel Robert și Nicoleta Giurgi.

Nicoleta Giurgi

Champions United - o tabără cât un eveniment

Salutări, scriu acest articol pentru a vă încuraja să participați la Champions United, un eveniment marca Creatori de Viitor și organizat de asociația 11even, fiind un eveniment care mi se pare că este o combinație excelentă dintre învățare și amuzament.

Dar ce este acest Champions United, își merită oare acest nume pompos? Ei bine, este un eveniment care are scopul de a reuni liceeni cu performanțe atât școlare (rezultate la olimpiade și concursuri școlare), cât și extrașcolare (implicare în societate, voluntariat, antreprenoriat, realizări sportive).

Anul acesta locul desfășurării a fost Cluj Napoca, în perioada 26-31 August, și a însemnat cinci zile de seminarii cu invitați din diverse domenii (de la

psihologi, la inventatori și chiar CEOuri de firme mari), având oportunitatea de a le adresa întrebări și a învăța din reușitele lor. Pe lângă partea educațională, Champions United este o ocazie nemaipomenită pentru networking, una dintre zile fiind dedicată unui treasure hunt în jurul centrului Clujului, iar în ultima zi având program liber la Treepi, în Mărcești. Un ultim lucru care merită menționat este că toate costurile, în afară de transportul până la și de la Cluj, au fost acoperite de organizatori.

P.S. Care-i faza cu titlul articolului? E una dintre multele inside joke-uri de la CU.

Pontoș Silviu Andrei

Şahiştii cu care ne mândrim

La CNDV, şahul a fost mereu la loc de cinste datorită unor elevi şi profesori de excepţie. Sezonul acesta, elevii care, cu multă ambiţie şi un volum imens de muncă în spate, au dat tot ce au avut mai bun şi chiar şi-au adjudecat câteva medalii, sunt Mihaela Ioana Trifoi şi Andrei Mintău, din clasa a XI-a B.

Trifoi Mihaela Ioana, sportivă a clubului CSM Sighet, a obţinut medalii anul acesta la Campionatele Naționale Individuale pentru juniori – bronz la şah rapid şi argint la şah blitz, dar şi la Campionatele Naționale pe echipe de juniori – unde a câştigat aurul la toate cele 3 categorii: clasic, rapid, blitz, alături de coechipierele Ilinca Bătăgan şi Irisz Hejja. De asemenea, a participat şi la Concursul Internaţional Individual de la Arad (august) şi Campionatul

European Individual Feminin de Senioare (august), urmând să concureze la Superliga Feminină de Senioare (1 – 10 octombrie).

Mintău Andrei a obţinut în luna aprilie o bine meritată medalie de bronz la Campionatele Naționale Individuale pentru juniori, ca sportiv al Şah Club Oltenia Craiova. A participat şi la Campionatele Naționale pe echipe (iulie) - fiind căpitan de echipă, Arad Open (august) şi Cupa Oraşului Tăşnad (septembrie), concurând pentru echipa LPS Satu Mare.

Le urăm mult success în continuare colegilor noştri şahiştii cu care ne mândrim şi care ne impresionează cu fiecare reuşită într-o disciplină atât de impresionantă cum este şahul.

Vasile Gabriel Vouciuc

Protestul „Spartacus pentru educaţie”

„Spartacus pentru educaţie” sau „Elevul Anonim”, prima mişcare socială anonimă dedicată elevilor la nivel național, îndeamnă toți elevii din România să protesteze în perioada 13 septembrie – 5 octombrie 2021. Astfel, reprezentanţii organizaţiei au propus elevilor ca, în data de 13 septembrie, în timpul desfăşurării festivitărilor de deschidere a anului școlar în fiecare unitate de învățământ preuniversitar, să se alăture protestului.

Elevii CNDV-işti nu s-au dat în lături din a fi

solidari cu colegii lor din toată țara. Semnul că au participat la protest a fost o brătară roșie prin care își arătau furia pentru educația actuală sau prin culorile îmbrăcămintei (negru-doliu pentru educație și alb-solidaritate pentru alți elevi)

Pe data de 5 octombrie se va mai desfăşura un protest la Bucureşti la care vor participa aproximativ 30 de persoane.

Nicoleta Giurgi

CNDV descoperă talente

Interviu cu Adrian Vaida

„Michael Jordan” al Colegiului Național „Dragoș-Vodă” Sighetu Marmației, Adrian Vaida, s-a născut pe data de 8 august 2003 (este în clasa a XII-a). Încă de la vîrstă fragedă de doar 11 ani, Adrian a participat la competiții de baschet, iar azi e o veritabilă stea în plină ascensiune.

Înainte de a afla de la Adi care este cheia succesului, haideți să trecem în revistă câteva date importante din terenul de baschet al vieții lui Adi:

2014/15 - campion național turneu final u13 masculin

2015/16 - turneu final u14 masculin

2017/18 - turneu final u16 masculin

2019/20 - locul 3 campionatul național u18 masculin

2020/21 - playoff LNB

D.B.: Cum ai descoperit pasiunea pentru baschet?

A.V.: Cred că pasiunea pentru baschet a început în momentul în care mi-am dat seama că un jucător nu este doar un simplu sportiv, ci un model în viață pentru generațiile tinere.

D.B.: Care e cel mai mare sacrificiu pe care l-ai făcut pentru baschet?

A.V.: Consider că cel mai mare sacrificiu pe care l-am făcut pentru a juca baschet în continuare a fost faptul că m-am despărțit de familie și de prieteni, mutându-mă în Focșani, la o distanță destul de mare de aceștia.

D.B.: Cum poți să te remarcă într-un joc de echipă?

A.V.: Te poți remarcă fiind tu însuți, ajutându-ți echipa în fiecare secundă de joc și dând totul din tine pentru victorie.

D.B.: Care e secretul performanței?

A.V.: Din punctul meu de vedere, dorința combinată cu dedicarea.

D.B.: Cu ce altă pasiune ai înlocui baschetul?

A.V.: Nu cred că aş putea să înlocuiesc baschetul, deoarece reprezintă o parte din mine, o parte la care nu aş putea renunța.

D.B.: Ce le transmiți cndv-iștilor cu visuri mărețe?

A.V.: I-aș îndruma să se gândească bine dacă ar fi dispuși să facă sacrificiile necesare, iar dacă răspunsul e unul pozitiv atunci ar trebui să nu preocupețească niciun efort pentru a ajunge unde își doresc.

D.B.: Cine e eroul tău?

A.V.: Eroii mei sunt părinții mei, ei sunt mereu lângă mine în momentele bune și în momentele neplăcute, și sunt pregătiți mereu să mă ajute să ies din orice fel de impas.

D.B.: Dacă ai putea trăi oriunde, unde ai alege să stai?

A.V.: Los Angeles, California.

D.B.: Aventură sau relaxare?

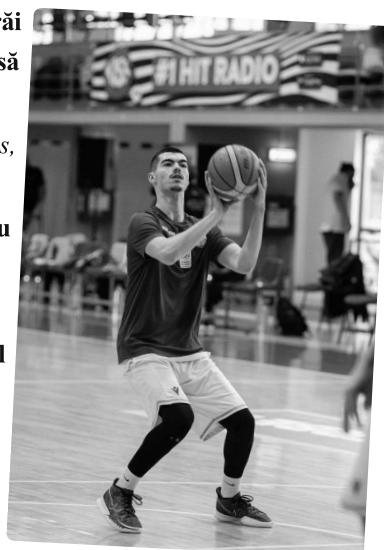
A.V.: Aventură.

D.B.: Serialul preferat?

A.V.: Teen Wolf.

D.B.: Ninja sau pirăți?

A.V.: Ninja.

Performanța nu înseamnă succese consecutive, înseamnă muncă, dedicație și dorință. Nereușitele fac parte din performanță, iar ambiția este elementul cheie.

Îl felicităm pe Adi Vaida că a avut curajul să reușească!

Daria Bococi

Din istoria Sighetului

Povestea Memorialului Durerii

Regimul comunist din România a fost unul instaurat prin teroare și menținut prin teroare. Ascunderea adevărului, epurarea vechii clase politice și intelectuale, erau necesare pentru a introduce forțat ideile marxist-leniniste în rândul populației. Astfel, penitenciarele și lagările de muncă au fost pilonii esențiali în clădirea regimului comunist din România. Sistemul penitenciar era conceput pentru a umili și dezumaniza victimele, iar una dintre cele mai importante închisori a fost cea de la Sighet, a cărui sistem era bazat pe foame, frig și izolare (Dobeș 2021, 192).

Construită la sfârșitul secolului XIX în timpul regimului austro-ungar, închisoarea din Sighet a fost proiectată de arhitectul Wagner Gyula, costurile de construcție fiind suportate de Ministerul Justiției de la Budapesta și ajungând la 600.000 de coroane. Putând găzdui 120 de deținuți și întinzându-se în forma literei T, având un parter și două etaje, clădirea a fost descrisă de Constantin C. Giurgescu astfel: „Construcția este masivă; șirurile de ferestre cu gratii

găzduit, în cea mai mare parte a timpului, de la inaugurarea din 1896 până în 1947 deținuți de drept comun. Însă, odată cu instaurarea regimului comunist au început să sosească țărani care nu își achitau taxele, lideri locali ai partidelor tradiționale, iar începând cu 1948, primii prizonieri politici de la Sighet au fost elevi ai Liceului „Dragoș Vodă” implicați în organizații anti-comuniste (Dobeș 2010, 76-80).

Profilul închisorii din Sighet s-a schimbat radical în 1950, când deținuții deja închiși au fost transferați, iar deținuți politici, fruntași ai partidelor democratice, foști miniștri, încarcerăți în toate colțurile țării, au fost aduși aici, începând chiar cu data de 7 mai 1950, când primul lot de deținuți au sosit la Sighet însoțiti de o echipă de la Ministerul de Interne și Direcția Generală a Penitenciarelor (Dobeș 2010, 82). Deși informația nu este confirmată de vreun document oficial, putem presupune că Sighetul a fost ales datorită poziției geografice: așezat între munți, ferit de ochii lumii curioase, departe de aglomerația unor centre urbane precum București, Galați sau Târgu Mureș și mai ales aproape de granița cu URSS. Un alt motiv al alegerii penitenciarului din Sighet poate fi infrastructura acestuia: forma literei T și existența unui număr mare de celule permiteau izolarea deținuților considerați periculoși, urmărindu-se oprirea informațiilor și uitarea adevărului.

dau un aspect de-a dreptul fioros construcției. [...] Ti se face frig în spate când privești întregul dispozitiv” (Giurgescu 1994, 57). Penitenciarul a

Vasile Gabriel Vouciuc

fragment din lucrarea „Victime și călăi în Penitenciarul Sighet”

Moda în CNDV

Mulți dintre noi vedem moda ca o modalitate să ne exprimăm identitatea. Hainele ne dau oportunitatea să ne costumăm în cine vrem să fim, în cum vrem să ne perceapă cei din jur. Tânăr cont că ne petrecem majoritatea timpului la școală, faptul că avem ocazia să ne exprimăm liber prin îmbrăcăminte și aici, ne ajută pe greul drum al găsirii propriei identități.

Când mă gândesc la moda în CNDV, îmi vin în minte câteva persoane care mă uimesc zilnic prin stilurile lor deosebite. Am avut onoarea să vorbesc cu Larisa Feier din clasa a 11-a C pentru acest articol, una dintre cele mai stilate și cool persoane pe care le cunosc.

Primul lucru pe care l-am discutat a fost libertatea de a te îmbrăca cum dorești la școală. Știm cu toții că până acum nu demult elevii nu aveau voie să se îmbrace cum voiau ei, ci aveau o uniformă obligatorie cu reguli stricte de purtare. Pentru elevii de astăzi, asta ar însemna renunțarea la o bucată din identitatea lor. Lari mi-a împărtășit ce înseamnă pentru ea această libertate, spunând că e „posibilitatea de a fi eu însămi și de a mă simți în pielea mea”. Sunt sigură că mulți înțelegem această afirmație și ne dorim să trăim într-un mediu care ne acceptă așa cum suntem. Deși încă ne confruntăm cu oameni care ne judecă după aspect, am observat mulți elevi ieșind din această carapace a friciei de ce spun restul și purtând ce vor ei. Nu pot exprima prin cuvinte mândria și admirația pe care o simt când

merg în curtea școlii și văd atât de mulți tineri pur și simplu fiind cine sunt fără vreo frică. Îmi doresc ca liceul nostru să fie un loc în care cu toții ne simțim confortabil cu cine suntem și ne susținem reciproc.

Am întrebat-o pe urmă ce o inspiră când vine vorba de modă, iar răspunsul ei cred că rezonează cu noi toți: „În general, pe mine mă inspiră ceea ce simt. Combin mai multe stiluri care îmi plac și îmi creez unul propriu.” Ne aflăm într-o perioadă în care ne descoperim pe noi însine, aşa că majoritatea dintre noi ne modelăm stilul după sentimentele ce ne apasă în ziua respectivă, împrumutând puțin din interesele pe care le avem cum ar fi muzică, filme etc. Totodată avem posibilitatea de a experimenta cu mai multe stiluri, până găsim unul care să ni se potrivească. Că tot veni vorba de stiluri, eram curioasă să aflu dacă ei își se pare că există vreun stil predominant la noi la școală. Mi-a spus că nu crede că predominant un stil anume, dar vede multă lume îmbrăcată în negru. Bănuiesc că suntem o generație destul de întunecată :)

În general, cred că școala noastră este plină de tineri interesați de modă, pe care îi vezi pe hol și te gândești la ei zile întregi după. Sper să am ocazia să vorbesc cu cât mai mulți dintre ei pe viitor despre ce îi inspiră și să reușim cu ajutorul acestor articole să îi încurajăm și pe restul să îndrăznească să se îmbrace cum își doresc cu adevărat. Până atunci, nu uita să fii tu însuți, cititorule, fără nicio frică!

Carolina Burcuș

Despre „membrele” CNDV-ului

Ne-am gândit că ar fi frumos să ne dedicăm măcar o bucătică dintr-o pagină din revista noastră oamenilor care sunt, până la urmă, „membrele” CNDV-ului. Trecem zi de zi, pauză de pauză pe lângă ei, îi privim în ochi, le urăm un „bună dimineață” în treacăt, uneori fără să îi privim cu adevărat, fără să îi observăm, însă noi suntem, fără să știm, centrul universului lor.

Este vorba despre minunatele doamne de la chioșc care în fiecare zi ne prepară salata, pizza sau

sandwich-ul și ni le oferă cu zâmbetul pe buze, despre domnii portari care sunt mereu pregătiți să ne ajute cu orice avem nevoie, despre doamnele cu răbdarea de fier, care strâng până și ultimul șervețel din bânci. Meritați cele mai mari mulțumiri!

Iar voi, dragi elevi, colegi ai noștri, fiți mai răbdători cu oamenii care sunt atât de răbdători cu voi, cu noi, cu toată lumea, chiar dacă dorm cu mult mai puțin decât noi.

You are the best!

Nicoleta Giurgi

Din creațiile CNDV-iștilor

P.S.

Anastasia Herbil, XB

am înghițit mărgele de onix
care mi se înțepeneau în gât
numai de dragul dulcii împăcări

hai să ne îngropăm în amintiri
și să invităm vântul să ne dezgroape într-o zi
să ne împrăștie clipele
ca pe o cenușă, spre toate punctele cardinale

poate te voi ierta pe tine
poate și eu o să mă iert
n-are rost să tot întoarcem clepsidra la nesfârșit
căci timpul nostru s-a sfârșit

demonii trebuie să moară singuri

(însă ... P.S. ...te-am iubit)

Anonim

Suflă vântul șuierând
Pe câmpii frumos zburând
Apusul peste răsărit se țese
Noaptea la iveală iese

Gongul încet bate a vestirii noapte
Iar eu mă pierd în multe șoapte
Mă reazim încet pe o parte
Cu gândul că poate, poate

Doamne să dispară odată
A nopții fioroasă mantă
Mă pitesc cu capul pe bară
Vai e din nou dimineață.

Licurici

Mihaela Petreuș, XB

Dar unde este creta
aceea cu care scriam pe tablă
insule în văzduhul lenes,
când pentru zile de-a rândul
timpul stătea în loc.

Unde e ziua aproape uitată
în care pentru ultima dată
ne-am adunat
copii fiind
să râdem de acei licurici
care urmau să rămână pe veci atât de mici.

Când marea de gânduri revarsă
amintiri, ca niște valuri moi
și malul de lacrimi le alungă
oare, ne-am mai întoarce înapoi?

Un mai și o vară desparte
sfârșitul de alt început
ce fără rușine de sine
schimbă tot
ce odată am făcut.

Noi tot creștem și ne ducem
cum auzeam în povești la bunici
noi plecăm,
dar licuricii
rămân pe veci, atât de mici.

Foi de nuc

Vanessa Brenner

Într-o rază de amurg
Tu mi-ai scris pe foi de nuc
Ale tale gânduri ispititoare,
Despre mine oare?
Despre mine oare...

Două cuvinte și-o chemare,
Un punct și o sărutare...
Promisiune și-aș fi făcut,
Dar tu veșnic la săbii supus,
Nu ai spus și ai tăcut.

Cântam în șoaptă la oglinzi
În zorii zilei îngândurării mele
Să zbor frânt și să mă prinzi,
Și noaptea, la lună și stele,
Să sari cu mine în brațe spre ele.

Bătrânlul vis alor mele fantezii,
S-amplinit în miez de zi
Când și-am citit scrisul rontunjit
De trei pagini și trei fire
Despre cum te-am luat cu o privire.

Frumusetea-nconjoară
Calea sfintelor neajunsuri
De flori roșii ce omoară
Expirația ființei mele
Când te aude și te vede.

Paradox

Anonim

Un petic de iarbă odihnește pe mormântul gol,
Întuneric absorbitor în cripta sufletului meu
O pală de vânt mereu cutreierătoare
Un strigăt de luptă, un țipăt de ajutor
Am fost și fiică am fost și mamă
Căci mamă singură mi-am fost,
Acum sufletu-mi atârnă-n poală
Un motan bleg, nefolositor.
Am fost poet, am fost dezamăgire
C-a mea dezamăgire am fost
Și poezile mele nu au rimă
Din argint au devenit rugină
Aș vrea să fiu o stea călăuzitoare,
Căci eu direcția n-o cunosc.
Aș vrea să pot fugi spre mare
Ca să-mi scuipe regrete-amare.
Și-aș vrea să văd cum e să pot zbura
Fără să cad, să tremur neîncetat
Vocile din capul meu cântă balade,
Fac ritualuri și demoni-i invocă
Aduc iadul în mintea mea și pe Pământ,
Umplându-mi inima de foc și-orare
Visele mi le prăjesc, le fac scrum
Dar ca mărețul phoenix nemuritor
Ele-și revin triumfător
Am fost tristă, am fost fericită – un timp
A mea fericire în amărăciune-am transformat-o,
Și din amărăciune, fericire am creat
Lacrimi în ochi și-un zâmbet pe față.
Sunt un puzzle greu de rezolvat,
Cu piese care nu se potrivesc.
Un fenomen paradoxal,
Un regat fără continent.

A life changer

Stranger

A high schooler just like you, with some bad habits.
Everything started in the middle of the summer vacation, when I met a certain person on Instagram that was going to change my life in a great way (or so I thought).

It started while my stranger was on vacation. We started talking, sharing our interests, places that we wanted to visit, dreams. I started to get interested in this stranger, and we kept talking for a long time.

I even went on a trip for a few days, and got a gift, that I was going to give "him" when we'd meet at school. "He" got me into reading and boosted my self-confidence like never before. I finally started getting my life together, but every good thing comes to an end. Me and my stranger stopped talking and everything went back to where I was before. I still think about my stranger from time to time.

As I'm writing this, I enjoy a glass of wine and I'm listening to my Spotify playlist and reliving these moments through this story. Hello stranger!

Anonim

toamna din toamnă
cenușe pe zăpadă
ce amintiri!?

Anonim

*toamna-i făcută
 din nicotină
 iar noi o inhalăm cu toată inima
 fără mâini, ochi sau nas
 ne contopim și formăm dragostea
 inocentă, adolescentină
 cu toate venele
 ce viciu ciudat
 mai au și pământenii
 adică eu pământeana
 aiurita care se jură
 că nu mai simte dragostea
 iar apoi valsuește
 în propria carapace mentală
 cu tine aiuritul
 care nu știi nici tu
 care-i planeta
 sau luna ta
 mă rog să mă urăști
 în fel și fel de
 limbi și religii
 chiar dacă tu nu crezi
 în niciun zeu
 dar te uiți la mine
 și mă convingi
 că tu ești singura entitate
 pe care s-o implor
 în univers
 să mă iubească înapoi
 o să astept până
 trece toamna asta nebună
 poate treci și tu
 nicotină extraterestră*

Anonim

*ochi hliziți mai mult decât
guri se apropie și se departă
guri dansează porumbeii
pe marginea hornului
dans hain ca și al tinerilor
din cuiburi de rândunele
se fac în păru-mi despletit
e sezonul în care
se ard tălpi până la
frunți încrustate mai sunt
și pe tărâmul asta
vântul îmi udă oul
piciorului și şira spinării
bătrâne mai sunt și scările
și picioarele fug și se opresc
și fug fără sens
mai e și toamna fără
dragoste nu pot simțit toți
pomii își așteaptă
moartea e în rădăcinile
locului asta încjurat
de apă e și în inimile
rătăcite sunt și mâinile
în căutarea ușii sau
iubirii nu-i datorăm
nimic și nimic
vom primi înapoi*

CNDV-iștii... „turmentati”

1. Felicitări celor care au luat inițiativă și mult suuces pe mai departe. Pupici (inima)
2. Fly
3. Să aveți succes maxim și 7000 de followers pe insta
4. Pentru băiatul cu ochelari din 9B: ești drăguț <3
5. Ador oamenii din AxA
6. CNDV ar avea nevoie de un responsabil cu facultăți care să îndrume elevii nedumeriți
7. Mi-ar plăcea foarte mult dacă profesorii ar avea simțul umorului
8. Profii ar trebui să fie mai înțelegători gen dacă ești la real să nu pună presiune la istorie sau muzică.
9. „Să trăiți bine” – Traian Băsescu
10. O vrem pe doamna Ilieș președinte
11. Fii tu schimbarea pe care vrei s-o vezi în lume. Pupiciei <3 . @coman_cristina_
12. Ne e dor de dumneavoastră, domnule Boboșan!
13. Odată un filosof român a spus: „Eu m-am vaccinat, voi muriți în chinuri”
14. Să fii elev nu e stresant. Este stresant să ai profesori care să-ți amintesc asta. – Andreea Marinca
15. Până ce leul va învăța să scrie, vom glorifica vânătorii.
16. Iubește-te tu pe tine însuți ca să poți fi iubit de cei din jur. <3
17. Ficus – We are the change - @arzaciasmina @miha.06

- @floreaoana
- @mr.rares13
- ratusanuana17 pe snapchat
- @tony.anto13

Sponsori

Tipografia Aska Grafika

Florăria Artistic by Ana

Profesorii și elevii Colegiului Național ”Dragoș-Vodă”

Redacția

Redactor-șef: *Vasile-Gabriel Vouciuc (11E)*

Secretar de redacție & Tehnoredactare: *Silviu Andrei Pontoș (11B)*

Redactori: *Daria Bococi (11E), Carolina Burcuș (10E), Sonia Duma (10B), Nicoleta Giurgi (11B),*

Debora Grigor (10C), Mihai-Vlăduț Moldovan (10F), Silviu Andrei Pontoș (11B)

Profesor coordonator: *Brîndușa Oanță*

Profesori colaboratori: *Otilia Chindriș, Raluca Lozbă, Luminița Colopelnic*

Consultant limba engleză: *prof. Valeria Rus*

Design copertă: *Ana-Maria Rătușanu (11B)*

Colaboratori: *elevii Colegiului Național ”Dragoș-Vodă”*

Vă așteptăm să ne scrieți pe adresa axa@cnvdv.ro sau pe rețelele de socializare @revista.axa !

Pret: 5 lei

ISSN: 1841 - 1991